

Index Rerum,

nandum, si ejus probatio offertur in continenti, etiam si requirat altiore indagine, ib. n. 54
Et multo magis quando exceptio per ipsum jus est probata, p. 330. n. 55
Et an sufficiat verbo simpliciter offerri in continenti, p. 330. n. 56
A Reservatione exceptionis contra testem oblata in continenti appellare licet, p. 330. n. 57
Reservatio exceptionis in finem litis in tribunalibus Regiis non admittit supplicationem, ib. n. 58
Reservata exceptio in finem litis operatur ut postea probata legitima corrumpat omnia gesta antea, ib. numero 59
Reservati juris causa in aliud judicium coram eodem potest tractari, quia ad illam efficitur competens, ib. n. 60
Reservata exceptio in finem litis an prius sit terminanda, ib. n. 61
Reservari non possunt ad finem litis exceptiones requireres altiore indagine, p. 330. 331. n. 63
Reservari tamen possunt, quæ illam requirunt, p. 331. ibidem.
A reservatione prædictarum exceptionum non licet appellare, ib. n. 64
Reservationi judicis de facto statuitur, quando exceptio sit intricata, ib. n. 65
Reservatio operatur, ut probata demum exceptione gesta omnia retro sint nulla, ib. n. 66
Dummodo exceptio reservata opponatur processui, secus si substantia negotii, ib. n. 67
Reservata exceptio si obstat, expensæ reficiendæ sunt, ib. n. 68
Reservatas exceptiones decidi non petente parte sententia est valida, ib. n. 69
Reservatas exceptiones omittere potest pars, & principale terminare, quas tacite videtur tunc rejicere, ib. numero 73
Reservatis exceptionibus non decisis si judex ad diffinitivam procedat parte opponente, sententia est nulla ipso jure, ib. n. 74
Reservatio licet non intret in patronatu mixto procedit in mixtura æquali, secus si pars Clericorum habet plures voces, quàm Laicorum, quia alteratur beneficii natura, p. 402. n. 127. vide n. 114
Reservatio jurium facta in ultima sententia illius respectu dicitur cæteris difformis, & datur appellatio à reservatione nova, p. 477. n. 43
Reservatio juris facta in sententia, conservat jus condemnato competens, p. 557. n. 104
Reservatum Jus est exclusum à sententia & condemnatione, ib. n. 105
Reservatio juris est exceptio quæ modificat actum, atque omnino admittenda est, ib. n. 106
Reservatio juris confirmat non reservatum, & conservat reservatum, ac si nulla staret condemnatio, ib. numero 107
Reservatum jus in sententia, ipsius executionem non suspendit, secus si sententia condemnat sub aliqua modificatione aut limitatione, quia tunc suspendit, p. 647. n. 34
Reservatum jus condemnato in sententia, ejus executionem non suspendit, quia intelligitur reservatum in aliud judicium, ib. n. 35
Secus si sententia aliquam exceptionem aut limitationem adjiciat, ib. n. 36
Residentia.
Residentia beneficii præceptum est sententia interlocutoria habens vim diffinitivæ, p. 305. n. 1
Residentia præceptum si expeditur absque causæ cognitione est actus extrajudicialis, ib. n. 2
Residentia præceptum non requirit citationem judicalem, ib. n. 3

Residentia præceptum non suspenditur per appellationem, sed ea non obstante opponitur beneficiato substitutus, ib. n. 4
Residentia ab ipso præcepto non datur appellatio, quominus absens compellatur residere, & detur substitutus congruæ portione, p. 306. n. 5
Residendi à præcepto appellatio dicitur frustratoria, ib. numero 6
Residentia poena per diffinitivam imposita in contumaces absentes non recipit appellationem, ib. n. 8
Residentia neglectæ poenam, appellatione & inhibitione non obstantibus exequendam contra absentes sive contumaces, sive non contumaces, decrevit Senatus supremus, ib. n. 20
Non residentia poena imposita Parochis, non extenditur ad non residentes beneficia simplicia, ib. n. 11
Residentia est de jure divino in animarum curam, seu gubernationem habentibus, ib. n. 12
Non residentia poena non recipit appellationem quoad suspensivum, secus quoad devolutivum, ib. n. 13
Residentia monitorium, & præceptum extrajudicialiter expeditur, poenarum verò impositio per diffinitivam juris ordine servato, ib. n. 15
Non solum in Parochialibus, sed in aliis simplicibus beneficiis, p. 307. n. 16
Contra non Residentem, sive sciatur ubi sit, sive non, ad beneficii privationem quomodo sit procedendum, & quod tempus absentia requiratur, ibidem numero 17
Monitoria trina non est necessaria contra non residentem, sive absentem, sive præsentem, si commodè citari potest personaliter, ib. n. 18
Et tunc quod tempus absentia requiratur, ib. n. 19
Non Residentis citatio ubi agitur ad privationem an sufficiat extrajudicialis, ib. n. 20
Contra non residentem ubi agitur ad privationem fructuum & alias poenas arbitrarías, an & quando trina citatio sit necessaria, ib. n. 21
Non Residente monito à quo incipiat currere tempus, quo debet expectari, antequam ad privationem veniatur, ib. n. 23
Contra non Residentem sententia privationis, qua non est servatus juris ordo, exequi non potest appellatione pendente, ib. n. 24
Non Resident ex justa tamen causa aut impedimento, seu licentia condemnatus ad privationem, &c. an queat appellationem suspensivam interponere, ib. numero 25
Residentia materia. & quæ beneficia illam exigant, & quæ personæ excusentur, & de licentia quando concedenda, vel non, & qui sine ea possunt abesse, & de aliis remissivè, p. 308. n. 26
Residentia mandatum in visitatione edictum non recipit appellationem, p. 311. n. 57
Contra non Residentem quando proceditur ad privationem beneficii admittitur appellatio, si non præcedit causæ cognitione & citatio, & quo decreti genere tunc utitur Senatus Regius, p. 383. n. 77
Resignatarius. Resignatio.
Resignatarius non tenetur purgare attentata facta à prædecessore resignante, quia ille in nullo deliquit, p. 96. n. 48
Resignatarius tenetur dimittere possessionem à se possessi beneficii postquam adeptus est possessionem beneficii resignati (non obstante appellatione) cui non deferens judex vim nullam facere declarabit Senatus, p. 371. n. 6
Resignatio facta sine consensu patroni est nulla, & si ex hac causa patronus præsentet aliquem, non tenet, quia non abdicatur jus à resignante, at si lite pendente resignans moriatur, & patronatus prosequatur litem cum resignatario, & asserat instituendum jam præsentatum;

& Verborum.

præsentatum; hæc litis prosecutio æquipollet novæ præsentationi, p. 400. n. 94
Resignationes plerumque in causa sunt, ut ignorentur vacationes beneficiorum juris Regii patronatus, p. 425. n. 146
Resignatio beneficii facta lite pendente afficitur vitio litigii, p. 582. n. 185
Restituere. Restitutio.
Restitutio in integrum quando potest opponi rei judicatae, & suspendit executionem, procedit si opponatur coram judice, non autem coram executore, p. 552. n. 38
Restitutionis rei facta condemnatio intelligitur & de fructibus quos de jure condemnatus tenebatur restituere, p. 606. n. 102
Restituere verbum in sententia appositum, fructus quoque comprehendit ex propria vi & virtute, p. 606. numero 106
Restituere verbum plenam habet significationem ut etiam fructus comprehendat, ib. n. 107
Restitutio est in pristinum statum depositio seu redintegratio, ib. n. 108
Restituit non solum qui corpus, sed etiam qui omnem rem conditionemque reddita causa præstat, ib. numero 109
Restitutio gratiosa non præstat fructus, secus rigorosa, p. 611. n. 175
Verbum (restitutio) importat fructus restitutionem, ubi aliàs ex vi judicii solent venire, non aliter, ibid. n. 177
Restitutio Principis ad quæ bona & fructus extendatur remissivè, ib. n. 178
Restitutio tota juris interpretatio est, p. 612. n. 87
Restitutio est in pristinum statum redintegratio, ib. n. 192
Restitutio tantum restituit, quantum abstulit id adversus quod restitutio datur, ib. n. 196
Restitutionis gratia tantum attribuit, quantum condemnationis sententia ademit, ibid. n. 197
Restitutus quis non dicitur, nisi plenariam consequatur restitutionem, ib. n. 198
Restitutio facit renasci quod extinctum fuit, ibid. n. 198
Restitutio Minore per sententiam adversus venditionem, cujus causa vitiata solvit, sententia officit publicano, p. 656. n. 36
Restitutio redigit omnia ad pristinum statum etiam adversus tertium, ib. n. 37
Restitutio facta juris dispositione, ex causa quæ inest primordii tituli præjudicat tertio, & contra eum operatur, ib. n. 39
Restitutio per viam juris inhæret primordio, ita ut jus transferentis non fuerit liberum à principio, quod ideo rescissioni est subjectum, ib. n. 40
Restitutio juris ob injustitiam, comprehendit bona ablata, & in fiscum incorporata, sed alienata in tertium possessorem, ib. n. 41
Restitutio à principe facta etiam ex gratia, dicenti haberi pro non facta confiscationem, & esse irritam, jus tertio tollitur, & omnia provenientia ex tali condemnatione resolvuntur, ib. n. 52
Retentionis.
Retentionis pro meliorantis exceptio suspendit sententiæ executionem, etiam opposita fuisset in judicio principali, non tamen de ea judicatum, p. 648. n. 59
Retinendæ in singulis speciebus non admittitur appellatio, p. 44. n. 569
Retentio conceditur in re separata, quando melioramenta facta in una re ejus valorem excedunt, ib. n. 66
Retentionis exceptio admittitur in executione, etiam si

ea sit processui opposita, non tamen per judicem terminata, p. 555. n. 76
Retentionis exceptio non decisa; etiam in judicis privilegiatis opponitur post sententiam, & à rejectione appellatio admittitur, ib. n. 77
Retrahere.
Retrahere locum habeant, ubi simul venduntur res immobiles, p. 216. n. 54
Retrahere permisso inter conjuges etiam extenditur ad socios extraneos, p. 190. n. 28
Revocare. Revocatio.
Revocare & reponere attentata appellatione pendente pertinet ad judicem ad quem, non alium, p. 94. n. 9
Revocatio attentatorum facta virtute decreti conditionalis, vel simplicis Senatus Regii, nullam requirit causæ cognitionem, p. 110. n. 82
Revocatio eorum, quæ geruntur post ordinariæ intimationem, pendet à futuro eventu, & sic regulatur à justificatione appellationis, p. 122. n. 23. & seqq.
Revocatio præcepti de non ædificando dicitur interlocutoria, habens vim diffinitivæ à qua licet appellare, p. 152. n. 188
A Revocatione interlocutoria, seu gravaminis an licita sit appellatio, disputatur, p. 153. n. 201
Revocatio interlocutoria seu gravaminis interlocutoria est, ib. & 154. & n. 202. contra, n. 205
A Revocatoria interlocutoria gravaminis appellatur, quando ex tali revocatorio oritur gravamen præjudiciale, non ipso gravamine, ut in exemplis, ib. n. 215. & 216
Revocata executio cujus contemplatione tertius possidet, ipsi nocet, p. 657. n. 52
Reus.
Reus absens cujus bona descripta, annotata fuerunt, comparens licet appellat à tali annotatione, p. 152. n. 187
Reum sine fidejussoribus relaxatum tempore ferendæ sententiæ post judex in carcerem revocare, p. 184. n. 188
Reus confugiens à carcere non est sub fidejussoribus relaxandus, etiam ubi aliàs relaxaretur, p. 283. n. 194
Reus eadem causa, qua in prima instantia non relaxatur, vel relaxatur sub fidejussoribus, pariter in secunda, & ulterioribus, p. 187. n. 226
Reus voluntarius quis dicatur, p. 228. n. 18
Reus si instat ex aliqua causa, ut prius sibi non præfigatur dilatio ad probandas suas exceptiones, quousque actor suam probet intentionem in judicis Ecclesiasticis obtinebit, p. 410. n. 247
Reus conventus rei vindicatione negans possidere, & convictus de mendacio, non appellat, p. 448. 449. n. 41
Reus conventus si non possideat, & de jure agentis constet, judex declarat rem pertinere ad actorem absolutio reo, p. 610. n. 158
Et tunc si Reus post rem judicatam, coeperit possidere, illum sit executio absque novo processu, ibid. numero 159
Quod idem procedit in bonorum possessione, ibid. n. 160
Reum conventum & non inventum possidere tempore latæ sententiæ, judex poterit condemnare, ut quantumque bona habeat, restituat actori rectè suum dominium probanti, ib. n. 161. declara ut ib.
Reus inventus non possidere, non est absolvendus ab observatione judicii, sed actor probans de suo jure declarandus dominus, & quæ sit hujus declarationis utilitas, ib. n. 162
Actor tamen hoc casu erit in expensis condemnandus, ib. n. 163
Et quid si reus distulit opponere se non possidere, ib. numero 164
Reus

Index Rerum,

Reus ob non possessionem tempore latae sententiae tamdiu durat absolutus quandiu non possideat, secus cessante causa & coeperit possidere, p. 610. n. 165
Rev.
 Jure & consuetudine est attributa facultas & potestas Regibus Hispaniae propulsandi violentias & tollendi oppressiones à iudicibus Ecclesiasticis factas, p. 7. num. 16
 Rex Hispaniae est supremus Princeps non recognoscens Superiorem, nec Imperio subest, p. 8. n. 26
 Reges in temporalibus Vicarii Christi Domini nostri electi fuere, ut in pace vassallos à violentiis defendant, p. 10. n. 41
 Rex est imago Reipub. & quasi Deus in terra, ibid. n. 43
 Regis proprium officium est, vi oppressos liberare, ib. Reges ad hoc sunt in terris dati à Deo ut tueantur Ecclesiam universalem, & omnes Ecclesias, & Ecclesiasticam libertatem, p. 14. n. 72
 Reges Hispaniae, & ceteri Catholice Reipublicae supremi Principes sunt protectores decretorum Concilii Trid. ib. n. 73
 Reges Catholici tanquam Christianae religionis protectores possunt assistere per se, & suos legatos consilio propter quietem reipublicae, ib. n. 74
 Ex debito sui officii & charitatis tenetur Rex praestare auxilium oppressis, p. 18. n. 88
 Rex potest adiri data iudicis Ecclesiastici superioris remissione, p. 21. n. 104
 Regis auxilium implorare contra detinentes decimas licitum est, p. 21. n. 106
 Reges & Imperatores tenentur praestare auxilium Ecclesiae ibid. n. 107
 Reges defensores Ecclesiae, & religionis appellantur, p. 22. n. 113
 Rex est ordinarius in suo Regno, cum omnes iurisdictiones ab eo effluerint, ib. n. 114
 Reges Christianissimi & sanctae Sedi Apostolicae obediens non tolerarent consuetudinem cognoscendi de violentiis ab Ecclesiasticis perpetratis, si iniustitiam contineret, nec est praesumendum, p. 27. n. 157
 Reges in ordine ad spiritualia subsunt Summo Pontifici, qui etiam temporalem iurisdictionem habet in ordine ad spiritualia, p. 45. n. 295
 Regis majoria aut Pontificis nullatenus à Rege alienari potest, p. 57. n. 38
 In Rege duae significationes, & personae concurrunt, intellectualis perseverans aenigmaticè, & corporalis, p. 57. n. 41
 Rex licet deficiat quod rumbum, remanet persona Regis quoad organum, quae est publica, principaliter fundans actus quae potius attenditur, quam virtus organica, n. 32
 Rex semper vivit quoad maiestatem supremam & protectionem subditorum, quae nullo facto avelli potest, n. 43
 Regi commendata est omni jure maxime clericorum protectio, p. 58. n. 57
 Regibus subsunt Ecclesiasticae personae in iis, quae tangunt regimen & ordinem potestatis & ad eorum invocationem tenetur accedere, p. 72. n. 268. & n. 272
 Regi tenentur Ecclesiastici Praelati obedientiam, fidelitatem, & reverentiam observare, n. 269
 Regi ratione domicilii Ecclesiasticae personae subditae sunt, n. 270
 Rex in executione protectionis naturalis, & nude defensionis non procedit ex potentia iurisdictionis contentiosae, sed potestatis publicae, & oeconomicae, p. 72. n. 276
 Rex supremus potest à suo Regno expellere clericos vim notoriam inferentes suis vassallis & rurbatores pacis publicae, & iurisdictionis, & praecipere, ne ad sua Regna accedant, n. 277
 Regia maiestas vestigiis semper Concilii Tridentini decretorum, maxime in violentiarum cognitione inheret, p. 138. n. 8
 A Rege sententiente ut Comites ad Superiorem Comitatus appellatur, p. 294. n. 233
 Regis & ejus Concilii supremi iussu, an possint capere, & pignorare bona Ecclesiastica, five decimas contribuere tenentium ad huiusmodi Ecclesiae reparationem tanquam Concilii Tridentini executoris, p. 366. n. 8
 Regi Hispaniae competit jus patronatus in quibusdam beneficiis ex Bulla Adriani VI. Clementis VII. & Pauli III. maximorum Pontificum, p. 417. n. 10
 Contra Regem nulla potest probari scientia & patientia, ut aliquis usu per jus patronatus, cum potius tales Bullae in ejus derogatione retinentur in Hispania, ne illis uti queant impetrantes, p. 418. n. 17
 Regibus Hispaniae non currit tempus quadrimestre ad praesentandum beneficia & Episcopatus suae Coronae, etiam si eorum officiales sciant vacationes, p. 419. n. 43
 Et etiam si Rex ipse sciat vacationem ob maximas occupationes, p. 419. n. 43
 Regi cum nunquam currat tempus ad praesentandum ex defectu scientiae, semper potest reclamare contra provisiones ordinarii, ib. n. 44
 Catholica Maiestas licet non sit usus sui juris patronatus indultis in aliquibus beneficiis, illa non amittit per non usum, p. 422. n. 98
 Rex Hispaniae indultis juris patronatus usus est semper in parte, p. 423. n. 100
 Rex Hispaniae majori parte beneficiorum consistorialium virtute concessionum Apostolicarum usus est quoties vacare contingunt, p. 423. n. 106
 Rex Hispaniae non tractat de acquirendo novo jure patronatus in beneficiis consistorialibus, sed de conservando sibi ex indultis Apostolicis competente, p. 443. n. 110
 Rex Hispaniae existente in quasi possessione juris patronatus universalis beneficiorum consistorialium, ordinarius etiam particulariter non potest aliquid illorum quasi possidere, & de ratione, p. 425. n. 137
 Rex in sua praesentatione ad beneficium noviter reperiendum, ut praefertur, debet de suo jure patronatus in illo beneficio docere, alias interim ordinarius non excluditur, p. 426. n. 159
 Catholica maiestas misit per sua Regna praecipue Galliciae, Astures & Obiedo personas fide dignas scientiae & conscientiae, ut recognoscerent beneficia suo Regio patronatus spectantia, p. 427. n. 165
 Rege absente nuntiatio praedicta fiebat ejus Vice-Regi p. 431. n. 230
 Reges Hispaniae sunt veri patroni Cathedralium, praetiarum & Abbatiarum consistorialium horum regnorum Hispaniae, p. 431. n. 223
 Et quo jure ib. & numeris seqq.
 Regi Catholico jus patronatus in consistorialibus beneficiis Hispaniae fuit attributum Pontificum indultis, p. 431. n. 225
 Rex Hispaniae fuit redactus ad suum jus eligendi, quod prius habebat consensu & ordinatione Ecclesiae universalis & praetorum Hispaniae, p. 431. n. 228
 Rex noster invictissimus quot, qualesve Episcopatus & Archiepiscopatus provideat in Hispania, & extra illam remissive, p. 432. n. 237
 Rex Catholicus hodie praesentat Praelatos Ecclesiarum cujus jure patronatu nihil detrahatur, p. 432. n. 231
 Regem Catholicum magno prosequi favore per Romanam Ecclesiam, p. 432. n. 232
 Rex Hispaniae ob suam suorumque ministrorum maximam religionem majori fruitur potentia, quam nemo

& Verborum.

nemo hucusque fuerit assequutus, p. 432. n. 231
 Reges omnes de jure communi habere regium patronatum majorum Ecclesiarum suae ditionis, qui affirmant, p. 432. n. 239
 Rex potest opponere Episcopum electum sibi esse suspectum, quo probato, retractatur electio, p. 432. n. 240
 Regis interest, posse qui in suo regno Ecclesias sunt administraturi, p. 432. n. 241
 Catholica maiestas non indiget indiciis & praesumptionibus probationis juris patronatus, quia ipse non tractat de probanda illius praescriptione, cum satis sit probata sua intentio, & ejus patronatus in consistorialibus, p. 434. n. 267
 Catholicam maiestas tractat dumtaxat de probanda qualitate beneficii, an sit vel fuerit consistoriale necne, quae est longe minoris probationis, p. 434. n. 268
 Rex an possit donare jus patronatus sibi à sede Apostolica concessum in consistorialibus, remissive, p. 435. n. 295
Rogitus.
 Rogitus Principis, & superioris inducit mandatum, & praesentam necessitatem, p. 64. n. 154
 Rogitus principis & superioris inducit mandatum in iis, in quibus potest mandare, non in aliis p. 65. n. 169
 Rogitus in provisione ordinariam suam literalem significationem retinet, nec aliam patitur natura negotii, p. 65. n. 171
 Rogitus absolutionis inducit praecipuum post actorum inspectionem, & dato decreto violentiae, ib. n. 172

Rota.

Rota Auditores aliter censuere de recurso ad justitiam Aragonum, quam praxis in rei veritate se habet, p. 39. n. 256
 Rota Domini non habent excommunicatos recurrentes ad regem pro tollenda violentia, sed ubi cum iurisdictione seculares procedere intelligunt, p. 39. n. 260
 Recursum ad iudices laicos ad nudam defensionem suae possessionis Rota semper approbavit, n. 261
 Rota non intendit tollere recursum ad iudices seculares pro defensione naturali, sed ubi praesumit, tolli cum causa cognitione & iurisdictionaliter, n. 262
 Rota decisio oppugnans recursum regium, adducitur cui satisfiat ut loquatur quando in tollenda violentia proceditur cum iurisdictione, p. 40. n. 266
 Rota decisiones relatae, in casu variè fuit declaratum quandoque incurrisse recurrentem, quandoque non incurrisse, p. 49. n. 270
 Rota decisiones relatae, casu negato, quod reproba-verint recursum ad regem, ei standum non erit, cum in contrarium plures numero sint illum approbantes, cui favet consuetudo, & Doctorum caetera, n. 271
 Rota in eligenda opinione magna est autoritas, imò communem facit, n. 172
 Rotam rotare & diversimodè aliquando judicare qui dixerint, n. 273
 Rota tantum deferendum, quantum ratio ipsa urget, num. 274
 Rota decisio jus non facit, nec ad causandum determinationem est necessaria, n. 275
 Rota decisio adducitur, quae reprobatur recursum ad Regem judicialiter procedentem, p. 41. n. 277
 Rota decisio refertur, quae recurrentes ad iudices seculares excommunicatos declarat, cui respondetur, p. 42. n. 283
 Rota decisio alia quae de recurso ad regem loquitur refertur, ib.
 Rota decisio refertur de recurso ad regem disponens, p. 42. n. 285
 Rota decisio refertur loquens de recurso ad seculares, p. 43. n. 286

Salgado de Protest. Reg.

Rota decisio refertur loquens de recurso ad seculares, num. 287
 Rota decisio refertur disponens in recurso ad seculares p. 44. n. 288
 Respondetur ad praefatas Rotae decisiones, ut tunc prohibeant recursum, quando supponunt tolli violentiam cum iurisdictione, non tamen extrajudicialiter, ibid.
 Rota decisio refertur, qua dicitur licitum esse patronis laicis recurrere ad laicos pro tollenda vi, quod nos *retention de Bullas* vocamus, n. 286
 Rota decisiones plures referuntur, quibus recursum ad Regem legitimus dicitur, ad finem propulsandi vim extrajudicialiter, secus si debitus, & solitus excedatur modus, p. 55. n. 13
 Rota decisio refertur, ut secunda sententia revocatoria primae executae in parochiali non sit exequenda appellatione remota, p. 362. n. 67. & 52
 Rota stylus observat, ut examen testium sit nullum si fiat à notorio reculato, quia sola suspicio jurata illum removeret in totum, p. 410. n. 248
 Rota decisio mirabilis refertur in proposito, ubi condemnatus ad beneficii restitutionem cum fructibus compellitur praestare fructus decursus post sententiam usque ad actualem dimissionem, p. 659. n. 14

Rusticus.

Rusticus quo tempore capi non possit, p. 176. n. 96

S

Salarium.

Salarii famulorum sententia non suspenditur per appellationem à condemnato emissam, quia res non patitur dilationem, p. 348. n. 78
 Salarii & mercedis famulorum causa summarie tractatur, atque etiam appellatio à sententia salarii & mercedis non retardat executionem, p. 348. n. 79
 Salarium advocatorum, Procuratorum, sollicitorum, an recipiat appellationem suspensivam, p. 248. n. 80
 Salarii & mercedis famulorum causa tractatur in die feriato ob honorem Dei, qui succedit loco alimentorum, p. 348. n. 86
 Salarium materia remissive, 348. n. 93
 Salarium petitur in iudicio, ubi lis mota fuit, & etiam in foro Ecclesiastico, quo laicus potest compelli pro salario litis ibi tractatae, p. 348. n. 74
 Salarii & mercedis executio non suspenditur per appellationem, p. 351. n. 4

Salvianum interdictum.

Salvianum interdictum est utilissimum, & merè possessorium, quod ad caelum exclamant Doctores, p. 449. n. 43
 Salvianum interdictum competit fundi domino contra colonum, ut adipisci possit possessionem earum rerum quae illatae sunt in fundo, p. 449. n. 44
 Et ideo competit pro pensione fundi locati, & hoc est directum interdictum, p. 449. n. 45
 Salvianum interdictum utile datur etiam domino contra conductorem praediorum urbanorum, p. 449. n. 45
 Salvianum interdictum competit cuilibet creditori habenti bona sui debitoris obligata etiam tacite & ex quacunque causa, p. 447. n. 46
 Salvianum interdictum est remedium summarium, in quo de sola possessione tractatur, p. 449. n. 48
 Salviano utens non tenetur probare, rem hypothecam fuisse in bonis debitoris, sed illam possedisse, p. 449. num. 49
 Salvianum interdictum non admittit exceptiones respicientes defectum pignoris, maxime requirentes altioris indagationem, num. 50. secus hypothecaria, p. 449. n. 49

V V y

De